

mer ud for at screene, og så skal de påbyde og straffe.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg er glad for, at vi nu får slået forskellen på konservativ politik og SF's politik fast. Konservativ politik går ud på, at man rent faktisk får rådgivning, hvis der er problemer, mens SF's politik er, at man bare kan betale sig fra ikke at få nogen rådgivning.

Så talte fru Lene Garsdal også om incitament til selv at gøre en indsats. Er det egen indsats at blive tvunget til at betale nogle penge til en ordning, man ikke har brug for? Kan vi ikke være enige om, at der ikke er nogen problemer med de virksomheder, som gerne ville have rådgivning og søger rådgivningen og dermed får hjælp? Problemet er de virksomheder, der ikke ønsker at få rådgivning og er ligeglade. Det er jo netop de virksomheder, som ikke benytter sig af BST, hvis de ikke er tvunget til at gøre det, og det er de virksomheder, vi nu kan pålægge at modtage rådgivning. De virksomheder, der godt kan lide systemet og gerne vil bruge det, har jo også mulighed for at bruge det i fremtiden. Problemet er dem, der ikke vil, og det er dem, vi tager fat på nu.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Fru Charlotte Dyremose har fuldstændig ret i, at med den bedriftssundhedstjenesteordning, som nu er ved at blive afskaffet, kan man betale sig fra ikke at få rådgivning, og det er naturligvis uheldigt. Men det betyder ikke, at ordningen ikke er i orden.

Selvfulgelig vil der altid være nogle, der undslår sig, ligesom der er nogle, der kører for stærkt på motorvejene, osv. osv.; det vil der altid være. Men så vidt jeg forstår det, vil der nu gå 7 år, inden Arbejdstilsynet kommer på besøg og ser, hvordan forebyggelsen er på den enkelte arbejdsplads, og jeg kan ikke se, at det er løsningen på det problem, at nogle ikke anvender en ordning.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes også, det er ganske vanskeligt at forstå SF, og jeg vil godt spørge fru Lene Garsdal: Er det sådan, at SF fuldstændig afviser, at det, at en

virksomhed bliver dømt til rådgivning og bliver dømt til at bruge nogle penge på arbejdsmiljøet i den situation, hvor der er nogle problemer, har nogen betydning for arbejdsmiljøet? Har det overhovedet ingen betydning, at man bliver pålagt at søge rådgivning og rette sig efter den, og Arbejdstilsynet efterfølgende kommer og kontrollerer, at man faktisk har gjort brug af de råd, man har fået?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

I begge sider af salen er vi formentlig enige om, at der skal være et ordentligt arbejdsmiljø på de danske arbejdspladser. Vi har bare en forskellig tilgang til det.

Jeg bliver spurgt, om vi vil afvise, at det vil være godt at blive pålagt at modtage rådgivning. Det synes jeg sådan set ikke der i sig selv er noget galt i, jeg synes bare, at problemet er, at der ikke er tilstrækkeligt med forebyggende incitament i den arbejdsmiljøaftale, som er indgået, og det er hovedpointen i, at vi genfremsætter forslagen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hvis fru Lene Garsdal mener, at det kan have en effekt, at man bliver dømt til at følge nogle rådgivere, har det selvfølgelig også en forebyggende effekt. Det kan fru Garsdal da ikke afvise.

Hvis man sjusker med arbejdsmiljøet på sin virksomhed, risikerer man at blive pålagt rådgivning og få at vide af BST, hvordan man skal rette op på tingene, og efterfølgende skal man over for staten bevise, at man faktisk har fulgt rådene. Hvis det har en effekt, har det selvfølgelig også effekt, at man ved, at risikoen eksisterer.

Nu kan jeg forstå, at SF i virkeligheden synes, at det også er et forebyggende element. Man er ikke helt så afvisende, som man måske var i første runde, og tak for det.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Det kommer jo an på, om straffen for at undlade et eller andet står i rimeligt mål med forseelsen, altså om det kan betale sig at tage bøden eller ej. Det er svært for mig at vide det med det sparsomme kendskab, jeg har til arbejdsmiljøreformen på nuværende tidspunkt, så jeg vil sige, at det vil jo vise sig.